

Kapitulationen, for de Opgaver, der da var stillet Politiet og Modstandsbevægelsens Arrestationsudvalg, og for de Retningslinier, man havde fulgt og fremtidig agtede at følge. (Se endvidere Till. B. Sp. 22).

Folketingets Udvalg drøftede ogsaa, paa hvilken Maade man kunde finde tilstrækkeligt *Værn mod falske Angivelser for at have virket for tyske Interesser*, og Udvalget udtalte som sin Opfattelse, at Forholdet er strafbart efter Borgerlig Straffelovs § 164.

Ved Slutningen af Forhandlingen i begge Ting udtalte Justitsministeren sin Tak for den *Hurtighed*, hvormed Sagen var blevet behandlet. I Landstinget tilføjede Ministeren: »Den Tale, at der fra Rigsdagens eller nogen af dens Grupper eller Partiers Side skulde være handlet paa en saadan Maade, at man kunde sige, at Lovforslagenes Behandling er forhalet, end sige saboteret, den Tale, den er fuldkommen ansvarsløs.«

Afstemningen over Lovforslaget skete i begge Ting ved *Navneopraab*. Det vedtoges i Folketinget med 127 Stemmer uden Modstemmer (5 Medlemmer svarede — paa Grund af Dødsstraffens Genindførelse — Stemmer ikke, nemlig Peder Clausager, Jensen (Gørding), Kristian Nygaard og Steen [alle R. V.] samt Oluf Pedersen [D. R.], og 19 var fraværende. I Landstinget stemte 67 for Forslaget, 1 Medlem (P. N. Petersen [Røjle] [R. V.]) svarede: Stemmer ikke, og 8 var fraværende.

Ved Sagens 1. Behandling i Folketinget rettede *Oluf Pedersen* (D. R.) Kritik mod Udtalelser, som Minister uden Portefeuille *Juul Christensen* ifølge Referater i Randersbladene skulde have fremsat paa et Møde, bl. a. om, at man gjorde klogt i at huske paa, at det er Modstandsbevægelsens Folk, der har Vaabnene, og om, at det saa ud til, at visse Værnemagere nød en vis Form for politisk Beskyttelse. Ministeren svarede, at Referatet, hvad det første Punkt angaar, sagde lige det modsatte af, hvad han havde udtalt. Derimod vedkendte Ministeren sig Referatet paa det andet Punkt, og han havde med sin Udtalelse ment, at det vilde være en stor Uretfærdighed, om de Mennesker, der, medens Landet var i Nød, kun havde Tanker for egen Fordel, fik Lov at beholde deres Judaspenge. Paa et Spørgsmaal om, hvem Ministeren tænkte paa, svarede han: »Jeg tænker paa, at Arbejdsgiverforeningens Formand ikke vilde frāsige sig sit Hverv, fordi det var paalagt ham at udføre visse Arbejder«, og paa et nyt Spørgsmaal, af *Westermann* [K. F.], om, hvem der havde givet ham den politiske Beskyttelse, svarede Ministeren: